

Republica Moldova
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIE
DE INADMISIBILITATE

a sesizării nr. 135g/2025

privind excepția de neconstituționalitate a articolului 143 alin. (4) din Legea
insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012

*(competența administratorului insolvabilității de a admite creanțele
creditorilor și de a le include în tabelul definitiv al creanțelor)*

CHIȘINĂU
19 martie 2026

Curtea Constituțională, judecând în componența:

nei Liuba ȘOVA, *președinte de ședință*,
dlui Sergiu LITVINENCO,
dlui Ion MALANCIUC,
nei Viorica PUICA,
dlui Nicolae ROȘCA, *judecători*,
cu participarea nei Maria Arhir, *asistent judiciar*,

Având în vedere sesizarea înregistrată la 12 iunie 2025,
Examinând admisibilitatea sesizării menționate,
Având în vedere actele și lucrările dosarului,
Deliberând la 19 martie 2026, în camera de consiliu,

Pronunță următoarea decizie:

PROCEDURA

1. La originea cauzei se află sesizarea privind excepția de neconstituționalitate a articolului 143 alin. (4) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, ridicată de dl avocat Tudor Buhnaci, în interesele SRL „Volta”, în dosarul nr. 2i-165/2023, pendinte la Judecătoria Chișinău, sediul central.

2. Sesizarea privind excepția de neconstituționalitate a fost trimisă la Curtea Constituțională de domnul judecător Vitalie Guțan, pe baza articolului 135 alin. (1) lit. a) și g) din Constituție.

ÎN FAPT

A. Circumstanțele litigiului principal

3. Printr-o hotărâre din 12 mai 2023, Judecătoria Chișinău a intentat procesul de insolvență în privința SRL „Rotaru Invest”, a numit un administrator al insolvenței, a fixat termenul pentru prezentarea tabelului definitiv al creanțelor pentru 11 iulie 2023 și ședința de validare pentru 19 septembrie 2023.

4. SRL „Volta” a formulat o cerere de validare a creanței.

5. La 5 iunie 2025, dl avocat Tudor Buhnaci a ridicat, în interesele *Volta*, excepția de neconstituționalitate a articolului 143 alin. (4) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012.

6. Printr-o încheiere din 9 iunie 2025, Judecătoria Chișinău a admis ridicarea excepției de neconstituționalitate și a trimis sesizarea la Curtea Constituțională, în vederea soluționării acesteia.

B. Legislația pertinentă

7. Prevederile relevante ale Constituției sunt următoarele:

Articolul 16
Egalitatea

„(1) Respectarea și ocrotirea persoanei constituie o îndatorire primordială a statului.

(2) Toți cetățenii Republicii Moldova sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără deosebire de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, opinie, apartenență politică, avere sau de origine socială.”

Articolul 20 Accesul liber la justiție

„(1) Orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime.

(2) Nicio lege nu poate îngreuna accesul la justiție.”

Articolul 23 Dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle

„(1) Fiecare om are dreptul să i se recunoască personalitatea juridică.

(2) Statul asigură dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle. În acest scop statul publică și face accesibile toate legile și alte acte normative.”

Articolul 26 Dreptul la apărare

„(1) Dreptul la apărare este garantat.

(2) Fiecare om are dreptul să reacționeze independent, prin mijloace legitime, la încălcarea drepturilor și libertăților sale.

(3) În tot cursul procesului, părțile au dreptul să fie asistate de un avocat, ales sau numit din oficiu.

(4) Amestecul în activitatea persoanelor care exercită apărarea în limitele prevăzute se pedepsește prin lege.”

Articolul 46 Dreptul la proprietate privată și protecția acesteia

„(1) Dreptul la proprietate privată, precum și creanțele asupra statului sunt garantate.

[...]”

Articolul 47 Dreptul la asistență și protecție socială

„(1) Statul este obligat să ia măsuri pentru ca orice om să aibă un nivel de trai decent, care să-i asigure sănătatea și bunăstarea, lui și familiei lui, cuprinzând hrana, îmbrăcămintea, locuința, îngrijirea medicală, precum și serviciile sociale necesare.

(2) Cetățenii au dreptul la asigurare în caz de: șomaj, boală, invaliditate, văduvie, bătrânețe sau în celelalte cazuri de pierdere a mijloacelor de subzistență, în urma unor împrejurări independente de voința lor.”

Articolul 54 Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți

„(1) În Republica Moldova nu pot fi adoptate legi care ar suprima sau ar diminua drepturile și libertățile fundamentale ale omului și cetățeanului.

(2) Exercițiul drepturilor și libertăților nu poate fi supus altor restrângeri decât celor prevăzute de lege, care corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional

și sunt necesare în interesele securității naționale, integrității teritoriale, bunăstării economice a țării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă și infracțiunilor, protejării drepturilor, libertăților și demnității altor persoane, împiedicării divulgării informațiilor confidențiale sau garantării autorității și imparțialității justiției.

(3) Prevederile alineatului (2) nu admit restrângerea drepturilor proclamate în articolele 20-24.

(4) Restrângerea trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o și nu poate atinge existența dreptului sau a libertății.”

Articolul 114 Înfăptuirea justiției

„Justiția se înfăptuiește în numele legii numai de instanțele judecătorești.”

Articolul 115 Instanțele judecătorești

„(1) Justiția se înfăptuiește prin Curtea Supremă de Justiție, prin curțile de apel și prin judecătorii.

[...]”

Articolul 119 Folosirea căilor de atac

„Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și organele de stat competente pot exercita căile de atac, în condițiile legii.”

Articolul 120 Caracterul obligatoriu al sentințelor și al altor hotărâri judecătorești definitive

„Este obligatorie respectarea sentințelor și a altor hotărâri definitive ale instanțelor judecătorești, precum și colaborarea solicitată de acestea în timpul procesului, al executării sentințelor și a altor hotărâri judecătorești definitive.”

8. Prevederile relevante ale Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012 sunt următoarele:

Articolul 143 Tabelele creanțelor

„[...]”

(4) După intentarea procedurii de insolvență sau a procedurii simplificate a falimentului, administratorul insolvenței/lichidatorul va întocmi tabelul definitiv al creanțelor, care va cuprinde toate creanțele înaintate împotriva patrimoniului debitorului la data intentării procedurii de insolvență sau a procedurii simplificate a falimentului, inclusiv creanțele acceptate în tabelul preliminar. În tabelul definitiv se arată suma solicitată, suma admisă de administratorul insolvenței/lichidator și rangul de prioritate al creanței. Tabelul definitiv al creanțelor se aprobă de către instanța de insolvență la ședința de validare a creditorilor.

(5) La expirarea termenului de verificare, administratorul/lichidatorul depune imediat tabelul definitiv în instanța de judecată care examinează cazul de insolvență a debitorului. Creditorii și debitorul au acces la tabelul creanțelor și pot face contestații față de creanțele admise de administrator/lichidator în tabel, precum și asupra celor înlăturate.

(6) O creanță acceptată și inclusă de administratorul insolvenței/ lichidator în tabelul definitiv al creanțelor se consideră validată dacă, cu cel puțin 3 zile lucrătoare înainte de ședința de validare, nu a fost contestată de debitor sau de un creditor ori dacă contestația ridicată a fost înlăturată. Contestația debitorului nu se opune validării creanței.

(7) În urma verificării tabelului de creanțe definitiv și a materialelor din dosar, cu audierea administratorului/lichidatorului, judecătorul instanței de insolvență va valida creanțele incluse în tabel și necontestate de creditori semnând în rubrica "Validat" în dreptul fiecărei creanțe trecute în tabel de administrator/lichidator. În cazul depunerii contestațiilor, judecătorul va semna în rubrica "Contestat" în dreptul creanței contestate și va consemna personal cu cifre în rubrica "Creanțe cu titlu provizoriu" suma creanței pe care o admite cu titlu provizoriu pe perioada examinării contestației. Judecătorul va menționa în tabel și persoana care a depus contestația. Mențiunile respective vor fi trecute pe cambii și pe alte titluri de creanțe.

[...].”

ÎN DREPT

A. Argumentele autorului excepției de neconstituționalitate

9. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că norma contestată îi atribuie administratorului insolvenței competențe extinse în materia verificării și validării creanțelor într-un proces de insolvență, iar modul de divizare a acestor competențe în raport cu instanța care judecă cauza afectează drepturile participanților la proces. În acest sens, autorul menționează că administratorul insolvenței verifică creanțele și poate preciza în mod discreționar creanțele pe care le acceptă pentru validare și cele pe care le respinge.

10. Autorul pretinde că instanța de insolvență este obligată să aprobe tabelul definitiv al creanțelor întocmit de administratorul insolvenței fără să verifice temeinicia creanțelor acceptate pentru validare. Norma atacată nu-i permite judecătorului să excludă din tabelul definitiv o creanță neîntemeiată sau litigioasă. Astfel, rolul instanței este limitat la aprobarea formală a tabelului întocmit de administrator, în lipsa unui control judiciar efectiv.

11. Autorul excepției susține că, în acest mod, debitorul și creditorii sunt lipsiți de garanțiile unui proces echitabil, desfășurat cu respectarea principiului contradictorialității și a dreptului la apărare. Aplicarea semnăturii judecătorului într-un tabel definitiv al creanțelor întocmit de administratorul insolvenței echivalează cu o hotărâre judecătorească, iar debitorul și creditorii nu dispun de o cale de atac eficientă prin care să se opună validării creanțelor.

12. Prin sesizarea formulată, autorul excepției susține că aprobarea tabelului definitiv în care au fost incluse și validate creanțe care nu sunt confirmate printr-o hotărâre judecătorească definitivă, lipsa competenței instanței de a examina temeinicia creanțelor admise de administratorul insolvenței și nerespectarea ordinii de prioritate a creditorilor și/sau distribuirea arbitrară a masei debitoare afectează dreptul de proprietate al debitorului și al creditorilor.

13. În opinia autorului sesizării, textul contestat contravine articolelor 1 alin. (3), 16, 20, 23, 26, 46, 47, 54, 114, 115, 119 și 120 din Constituție.

B. Aprecierea Curții

14. Examinând admisibilitatea sesizării privind excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele.

15. În conformitate cu articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție, controlul constituționalității legilor, în prezenta cauză a unor prevederi din Legea insolabilității, ține de competența Curții Constituționale.

16. Curtea observă că sesizarea privind excepția de neconstituționalitate este formulată de subiectul căruia i s-a acordat acest drept, pe baza articolului 135 alin. (1) literele a) și g) din Constituție.

17. Obiectul excepției de neconstituționalitate este articolul 143 alin. (4) din Legea insolabilității. Prevederile contestate nu au făcut anterior obiect al controlului de constituționalitate.

18. Așa cum rezultă din încheierea instanței, administratorul insolabilității a prezentat tabelul definitiv al creanțelor și acesta urmează a fi aprobat de către instanța de insolabilitate. Astfel, Curtea admite că norma contestată ar putea fi aplicată la examinarea cauzei în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate.

19. Curtea reține că o altă condiție obligatorie pentru ca excepția de neconstituționalitate să poată fi examinată în fond este incidența unui drept fundamental. Astfel, Curtea va analiza, prin prisma argumentelor autorului sesizării, dacă prevederile contestate reprezintă o ingerință într-un drept fundamental (DCC nr. 193 din 21 decembrie 2023, § 16).

20. Autorul excepției susține că norma contestată contravine articolelor 1 alin. (3) (*preeminența dreptului*), 16 (*egalitatea*), 20 (*accesul liber la justiție*), 23 (*dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle*), 26 (*dreptul la apărare*), 46 (*dreptul la proprietate privată și protecția acesteia*), 47 (*dreptul la asistență și protecție socială*), 54 (*restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*), 114 (*înfăptuirea justiției*), 115 (*instanțele judecătorești*), 119 (*folosirea căilor de atac*) și 120 (*caracterul obligatoriu al sentințelor și al altor hotărâri judecătorești definitive*) din Constituție.

21. Cu privire la incidența articolului 1 alin. (3) din Constituție, Curtea a subliniat că această normă comportă un caracter general și reprezintă un imperativ care stă la baza tuturor legilor. Ea nu poate constitui un reper separat și nu poate fi invocată de sine stătător, ci numai în coroborare cu o altă prevedere din Constituție, care trebuie să fie aplicabilă (DCC nr. 170 din 4 noiembrie 2021, § 23).

22. Cu privire la incidența articolelor 16, 23 și 54 din Constituție, Curtea reiterează că acestea nu au o aplicabilitate de sine stătătoare. Pentru a fi aplicabile, autorul excepției de neconstituționalitate trebuie să demonstreze existența unor ingerințe în drepturile garantate de Constituție (DCC nr. 103 din 1 iulie 2021, § 21; DCC nr. 74 din 16 iunie 2022, § 17).

23. Referitor la articolele 20 și 26 din Constituție, Curtea menționează că acestea devin incidente atunci când unei persoane îi este restricționat dreptul de acces la justiție sau dreptul la apărare în cazul în care în privința acestuia a fost emis un act care îi afectează drepturile și libertățile fundamentale (DCC nr. 26 din 13 februarie 2025, § 25).

24. Potrivit dispozițiilor articolelor 114 și 115 din Constituție, justiția în Republica Moldova se înfăptuiește în numele legii numai de instanțele judecătorești prin Curtea Supremă de Justiție, prin curțile de apel și prin judecătorii. Curtea notează că, pe baza articolului 115 alin. (4) din Constituție, ține de competența Parlamentului să stabilească procedura de judecare a cauzelor de insolvabilitate de instanțele judecătorești, a căror sarcină principală este de a proteja creditorii de eventualele pierderi, iar în cazul în care aceasta nu este posibil, de a minimiza aceste pierderi.

25. Curtea nu poate reține afirmațiile autorului sesizării potrivit căroră norma contestată ar delega administratorului insolvabilității competențe de natură „cvasi-judiciare”, care permit acceptarea necondiționată a creanțelor creditorilor și includerea lor în tabelul definitiv al creanțelor fără verificare judecătorească, fapt ce ar „contraveni principiului constituțional al supremației justiției ca garant al legalității”, prevăzut de articolele 114 și 115 din Constituție, dar și altor drepturi fundamentale. Curtea observă că legislatorul, exercitându-și prerogativa de reglementare, a prevăzut explicit că, din momentul intentării procedurii de insolvabilitate, activitatea organelor de conducere ale debitorului se suspendă (art. 75 alin. (1) din Legea insolvabilității), dreptul de a administra și de a dispune de bunurile incluse în masa debitoare este transmis administratorului insolvabilității/lichidatorului desemnat de instanța de insolvabilitate (art. 74 alin. (1)), iar datele de identitate ale acestuia se înscriu în registrul de stat al persoanelor juridice ca administrator al persoanei juridice insolvabile (art. 63 alin. (6)). Legislatorul a prevăzut că, din momentul desemnării sale, administratorul insolvabilității/lichidatorul exercită drepturile și execută obligațiile debitorului insolvabil și este considerat ca unic conducător al afacerilor acestuia, încheind actele juridice necesare și exercitându-și atribuțiile legale. Administratorul insolvabilității/lichidatorul își exercită atribuțiile sub supravegherea instanței de insolvabilitate (art. 67 alin. (1)) și este obligat să prezinte acesteia periodic rapoarte de activitate (art. 72), rapoarte de altă natură (art. 67 alin. (1)), precum și explicațiile pe care instanța le solicită (art. 67 alin. (1)). Totodată, instanța de insolvabilitate nu are în competența sa atribuții manageriale, acestea fiind exercitate de către administratorul insolvabilității/lichidator, iar eventualele decizii manageriale pot fi controlate sub aspectul oportunității de către creditorii prin organele lor (art. 5 alin. (7)). Prin urmare, legislatorul a stabilit că procedurile de examinare a cauzelor de insolvabilitate au propriul specific, deosebit de alte cauze civile și acest specific se referă inclusiv la modalitatea de înaintare a creanțelor față de debitorul insolvabil (a se vedea articolele 140-141), verificarea și acceptarea, după caz, respingerea acestora prin înscrierea lor la rubrica convenită a tabelului definitiv al creanțelor.

26. Curtea menționează că legislatorul a pus în sarcina administratorului insolvabilității (i) să verifice, după caz, creanțele înaintate împotriva patrimoniului debitorului, iar în rezultat (ii) să întocmească tabelul definitiv care cuprinde toate creanțele înaintate, arătând pentru fiecare suma solicitată, suma admisă spre validare și rangul de prioritate al creanței (articolul 143 alin. (4) și (5) din Legea insolvabilității), și să-l depună în instanța de insolvabilitate care examinează cauza.

27. Legislatorul a stabilit că administratorul insolvabilității are un rol distinct în raport cu ceilalți participanți la procedură. Acesta nu acționează în interes personal, ci în interesul bunei desfășurări a întregii proceduri, în interesul debitorului insolvabil, pentru reîntregirea patrimoniului acestuia, precum și în interesul creditorilor, pentru ca aceștia să-și poată valorifica creanțele într-o măsură cât mai mare și cât mai operativ (DCC nr. 49 din 25 mai 2020, § 30; DCC nr. 152 din 19 octombrie 2021, § 21). În acest sens, potrivit articolului 66 alin. (1) din Legea insolvabilității, legislatorul i-a atribuit administratorului insolvabilității competențe de: (i) a conduce debitorul și a administra masa lui debitoare (lit.s)); (ii) a ține registrele de evidență a datoriilor creditoare și a datoriilor debitoare ale debitorului (lit.r)); (iii) a notifica creditorii, a verifica creanțele și, după caz, a formula obiecții referitor la ele și a le insera în tabelele de creanțe (lit.c)).

28. La delegarea acestor competențe, legislatorul a luat în considerație că administratorul insolvabilității/lichidatorul, fiind desemnat de către instanța de judecată din rândurile administratorilor autorizați, desfășoară o activitate de liber profesionist de interes public, pe propria răspundere, cu diligența unui bun profesionist, cu respectarea principiilor legalității, promptitudinii, diligenței, competenței și eticii profesionale (DCC nr. 150 din 26 decembrie 2019, § 29; DCC nr. 2 din 16 ianuarie 2020, § 29; DCC nr. 117 din 21 august 2025, § 24). El deține competența de a verifica creanțele și trebuie să acționeze cu diligență, date fiind informațiile acumulate pentru întocmirea tabelului definitiv al creanțelor (DCC nr. 137 din 26 octombrie 2023, § 23), și să asigure respectarea drepturilor și a intereselor legitime ale persoanelor implicate în procedurile în care este desemnat.

29. Prin urmare, acceptarea/neacceptarea creanței și includerea ei în tabelul definitiv ține de competența administratorului insolvabilității, iar validarea/nevalidarea ei depinde de faptul dacă a fost sau nu contestată creanța de către persoanele interesate și, după caz, de actul jurisdicțional definitiv al instanței de insolvabilitate prin care contestația depusă a fost soluționată. Totodată, legislatorul a prevăzut că administratorul/lichidatorul este responsabil de acțiunile prejudiciabile pe care le comite în exercitarea funcției de administrare și dispoziție asupra bunurilor insolvabilului (a se vedea articolul 73 din Lege), inclusiv pentru întocmirea eronată a tabelului definitiv al creanțelor (a se vedea DCC nr. 150 din 26 decembrie 2019, § 29).

30. De asemenea, Curtea nu poate reține afirmațiile autorului sesizării că creanțele incluse în tabelul definitiv nu ar fi supuse unui control judiciar. În acest sens, legislatorul a împuternicit judecătorul să valideze creanțele incluse în tabel și necontestate semnând în rubrica „Validat”, operând prezumția că ele, odată verificate și admise de administrator, sunt legale. În cazul în care în privința unei creanțe este formulată o contestație, judecătorul va semna în rubrica „[c]ontestat”, în dreptul creanței contestate (articolul 143 alin. (7) din Lege). În privința creanțelor contestate, legislatorul a prevăzut prerogativa instanței de insolvabilitate de a le soluționa în procedură adversarială, în cadrul căreia creditorul cărui creanță a fost contestată poate prezenta probe pentru a combate contestația. Curtea subliniază că obligația de motivare a actului judecătoresc prin care se satisface sau se respinge contestația reprezintă o garanție

procedurală esențială a dreptului de acces liber la justiție, pentru că le demonstrează părților că argumentele lor au fost avute în vedere.

31. Cu titlu de excepție, legislatorul a prevăzut că, până la încetarea procesului, administratorul/lichidatorul sau orice parte interesată, în cazul descoperirii unui fals sau a unei erori esențiale care a determinat admiterea creanței, precum și în cazul descoperirii unor circumstanțe esențiale necunoscute până atunci, poate contesta trecerea unei creanțe în tabelul definitiv consolidat al creanțelor (articolul 144 alin.(8) din Lege).

32. Având în vedere cele menționate *supra*, Curtea ajunge la concluzia că legislatorul a instituit mecanisme care asigură fiecare creditor cu o posibilitate de atac în privința acceptării și includerii în tabelul definitiv, dar și în tabelul definitiv consolidat, a unor creanțe neîntemeiate, acordându-i și posibilitatea de a-și prezenta cauza într-un proces judecătoresc, atât în procedura de validare a creanțelor, cât și după aceasta. În acest sens, Curtea observă că autorul sesizării a omis să explice în ce mod procedurile de contestare menționate *supra* nu sunt efective, să se refere la posibilitatea de a contesta cu recurs încheierea instanței de insolabilitate (articolul 144 alin. (9) din Lege) și la competența instanței de recurs de a verifica legalitatea soluției primei instanțe, deși aceasta reprezintă, de fapt, o garanție suplimentară împotriva arbitrarului.

33. Prin urmare, Curtea conchide că articolele 20 și 26 din Constituție nu sunt incidente în acest caz.

34. Referitor la incidența articolului 46 din Constituție, Curtea a menționat, în jurisprudența sa, că dreptul național trebuie să-i ofere persoanei posibilitatea de a-și prezenta cazul în fața unei autorități competente care să se pronunțe în privința măsurii care aduce atingere dreptului său de proprietate. Statul are obligația de a institui proceduri judiciare care implică garanții suficiente și care le permit instanțelor naționale să soluționeze în mod eficient și corect orice litigii între persoane private, precum și între indivizi și stat (a se vedea DCC nr.110 din 6 septembrie 2022, § 31; DCC nr. 145 din 21 noiembrie 2024, § 43).

35. Curtea nu poate reține nici afirmația autorului sesizării precum că „există riscul ca dreptul de creanță al altor creditori să fie afectat prin recunoașterea unor creanțe nejustificate, incorect evaluate, litigioase sau chiar inexistente”, fapt care poate conduce la nerespectarea ordinii de prioritate a creditorilor și/sau distribuția arbitrară a masei debitoare. Deși admiterea spre validare a unor creanțe neconforme i-ar putea afecta pe ceilalți creditori pe baza caracterului concursual al procesului de insolabilitate, Curtea consideră că legislatorul a acordat participanților la proces, *i.e.* creditorilor debitorului insolubil, garanții procedurale care permit să-și apere dreptul de proprietate în fața instanței de judecată (a se vedea *supra*, § 32).

36. În consecință, Curtea nu poate reține argumentele prezentate de autor referitoare la incidența dreptului de proprietate.

37. Cu referire la incidența articolului 47 din Constituție, autorul nu a prezentat argumente care să demonstreze caracterul contradictoriu al prevederilor contestate în raport cu norma constituțională invocată. Curtea reține că simpla enumerare a normelor constituționale, în lipsa argumentelor care ar fundamenta pretinsa relație de contrarietate a dispozițiilor legale criticate față de acestea, nu poate fi considerată o veritabilă critică de

neconstituționalitate (DCC nr. 195 din 21 decembrie 2023, § 26; DCC nr. 153 din 5 decembrie 2024, § 30).

38. Pe baza celor menționate mai sus, Curtea constată că sesizarea privind excepția de neconstituționalitate nu întrunește condițiile de admisibilitate și nu poate fi acceptată pentru examinare în fond.

Din aceste motive, în baza articolelor 135 alin. (1) literele a) și g), 140 alin. (2) din Constituție, 27 alineatele (2), (4) lit. d), 37 și 40 din Legea cu privire la Curtea Constituțională, Curtea Constituțională

DECIDE:

1. *Se declară inadmisibilă* sesizarea privind excepția de neconstituționalitate a articolului 143 alin. (4) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, ridicată de dl avocat Tudor Buhnaci, în interesele SRL „Volta”, în dosarul nr. 2i-165/2023, pendinte la Judecătoria Chișinău, sediul central.

2. Prezenta decizie este definitivă, nu poate fi supusă niciunei căi de atac, intră în vigoare la data adoptării și se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

Președinte de ședință

Liuba ȘOVA

*Chișinău, 19 martie 2026
DCC nr. 48
Dosarul nr. 135g/2025*